

PASIEDUCH

Biuletyn Duszpasterstwa Harcerek i Harcerzy
Górnosląskiego Okręgu ZHR * grudzień 1997

Opole, Boże Narodzenie 1998 r.

W tę jedyną noc zjednoczeni myślą i modlitwą przy Bożej Dziecinie, przeżywamy wspólnie przedziwną tajemnicę Bożej Miłości. Oto dla nas ludzi odwieczny i nieskończony Bóg zaczął istnieć: w czasie, a Słowo, które było u Boga przyjęło granice ludzkiego ciała. Wszystko po to, aby zamieszkać wśród nas i dać wierzącym moc stania się Dziećmi Bożymi.

Niech nowonarodzony Emmanuel - Książę Pokoju umocni w Was: wiarę, nadzieję i miłość, niech da nam prawe sumienia i czyste serca - zdolne prawdziwie kochać, przebaczać i służyć.

*Na Nowy Rok Harcerskiej Służby,
z serca błogosławi i życzy*

Kapelan Okręgu Górnośląskiego ZHR

ks. hm. Adam Leszczyński HR.

REKOLEKCJE ADWENTOWE DLA FUNKCYJNYCH Górnośląskiego Okręgu ZHR - Jełowa' 97.

Po raz pierwszy w historii Górnośląskiego Okręgu ZHR odbyły się rekolekcje dla młodszych funkcyjnych. Do tej pory odbywały się wspólne rekolekcje z instruktorami. W tym roku harcerskim odbyły się dwie tury rekolekcji: pierwsze dla funkcyjnych w Jełowej, a drugie w Kluczborku dla instruktorek i instruktorów obydwu chorągwi ZHR.

Rekolekcje dla funkcyjnych skupiły 65 uczestników z poszczególnych hufców. W rekolekcjach uczestniczyli druhowie i drużyny z Bytomia, Kluczborka, Opola, Oświęcimia, Wolczyna i Wieruszowa.

Na rekolekcjach byli obecni kapelani i duszpasterze harcerscy

ks. Jerzy Mądry z Opola,

ks. p.wd. Fryderyk Tarambuła z Bielska,

ks. Ireneusz Powaga z Wieruszowa,

ks. phm. Krzysztof Wojnarowski z Kluczborka,

ks. hm. Adam Leszczyński - kapelan okręgu - prowadzący rekolekcje.

Tematyka rekolekcyjnych spotkań skupiała się wokół pracy nad sobą, kształtowania chrześcijańskich i harcerskich postaw oraz wokół Papieskiego programu przygotowania do Wielkiego Jubileuszu roku 2000. Rekolekcje były prowadzone w sposób tradycyjny, a mianowicie: konferencje, medytacje, praca z Pismem Świętym oraz były wzbogacone o metodę harcerską, a mianowicie: zwiad harcerski, praca w grupach i kominek harcerski.

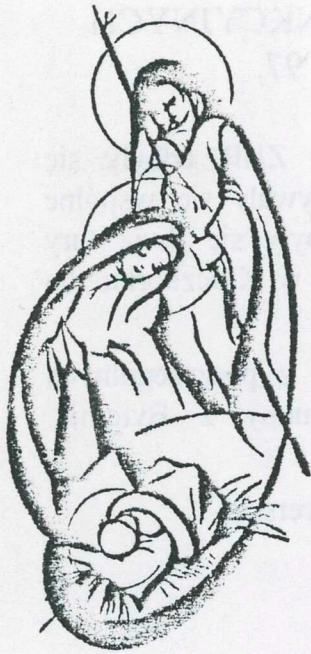
Rekolekcje trzeba uznać za udane. Cieszyć może fakt, że w tym roku kalendarzowym to już trzecie rekolekcje w Górnośląskim Okręgu ZHR, a frekwencja nadal wzrasta. Gdyby popatrzeć globalnie na cały ZHR, to jesteśmy chyba jedynym środowiskiem w Polsce, które w ciągu jednego roku przeprowadza trzy tury rekolekcyjnych spotkań dla swoich harcerzy i harcerki.

Myślę, że to wielka zasługa kapelanów harcerskich, ich praca, trud oraz wysiłek przynoszą już rezultaty. Naturalnie, to również wielka praca i odpowiedzialna postawa naszych instruktorek i instruktorów. Oni zachęcają swoim przykładem, pokazują jak powinien wyglądać prawdziwy chrześcijanin, dobry harcerz i harcerka.

Wszystkim uczestnikom rekolekcji, składam serdeczne - BÓG ZAPŁAĆ - za wspaniale przeżyty czas rekolekcyjnej modlitwy i skupienia.

*Ks. hm. Adam Leszczyński HR
kapelan G.O. ZHR.*

Boże Narodzenie

Święto Bożego Narodzenia jest obok Świąt Wielkanocy najpiękniejszym i najważniejszym świętem w całym roku chrześcijanina. Święto to jest bardzo stare, gdyż oficjalnie w Kościele zaczęto je już obchodzić w IV wieku.

Przez ten czas wokół Świąt Bożego Narodzenia nagromadziło się mnóstwo wspaniałych zwyczajów i tradycji.

Zwyczaje mają różne korzenie, niektóre pochodzą nawet z czasów pogańskich, większość jednak obrzędów wyrosła na wierze naszych przodków

Jakkolwiek pochodzenie obrzędów jest różne, wszystkie one tworzą wspaniałą polską tradycję Świąt Bożego Narodzenia, która pozwala nam pełniej przeżyć narodziny Jezusa w naszych rodzinach i sercach.

Wigilia jest uroczystą wieczerzą, którą obchodzi się w przeddzień ważnego wydarzenia, jakim jest oczywiście narodzenie się Jezusa Chrystusa. Po czterotygodniowym Adwencie, po mnóstwie przygotowań, wieczorem 24 grudnia, zasiadamy przy stole by spożyć świąteczną, bezmięsną wieczerzę, która tradycyjnie składa się z 12 dań. Wigilię rozpoczynamy po pojawieniu się na niebie pierwszej gwiazdy, ma ona charakter uczyty braterskiej, uczestniczą w niej wszyscy domownicy. Spożywanie pokarmów poprzedza wspólna modlitwa oraz czytanie Ewangelii. Następnie uczestnicy składają sobie życzenia i łamią się opłatkiem. Zwyczaj każe, by pod obrusem umieścić trochę siana lub słomy na pamiątkę, że Jezus urodził się w ubóstwie na sianie. Radosną atmosferę wigilii ubogaca śpiewanie kolęd i składanie podarków pod choinką. Ludowym zwyczajem jest odwiedzanie po wieczerzy lub po Pasterce bydła w oborze i dzielenie się z nim opłatkiem zmieszonym z potrawami wigilijnymi oraz słomą i sianem ze stołu wigilijnego. Niektóre wierzenia są wręcz bajkowe, np. że zwierzęta w ową noc mówią ludzkim głosem, czy że woda przemienia się w wino.

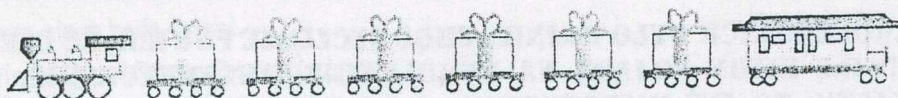
W okresie Bożego Narodzenia w licznych regionach Polski ma miejsce tzw. kolędowanie, czyli chodzenie od domu do domu z gwiazdą, szopką, turoniem, konikiem oraz dawanie przedstawień związanych treściowo z Narodzeniem Jezusa, czyli jasełek.

Kolędy podczas świąt w całej chrześcijańskiej Polsce, Europie a nawet Świecie śpiewa się kolędy, pieśni, które wywodzą się już z czasów starożytnego Rzymu. Kolędy są przesycone treściami religijnymi, technie z nich ludowa tradycja: słownictwo, skoczna, sielska melodia, w której można usłyszeć nutę mazurka i krakowiaka. Kolęd jest jednak

mnóstwo, bo obok tych ludowych stoi cały szereg kolęd o wyrafinowanej melodii dworskiej lub o treści związanej z zagadnieniami społeczno-gospodarczymi. W Polsce kolęd śpiewa się dużo i często: w kościele, odwiedzając rodzinę, w domu, na jasełkach.

Jasełka to przedstawienie teatralne o zdarzeniach związanych z Bożym Narodzeniem. Początek jasełkom dał św Franciszek z Asyżu, który po powrocie z Ziemi Świętej, chcąc przybliżyć ludziom atmosferę Betlejem, w grocie w pobliżu miejscowości Greccio ustawił żłóbek z sianem, w nim złożył prawdziwe dziecko, a wokół zgromadził owce, osła i woła. Było to w roku 1223. W Polsce jasełka pojawiły się w XVI w. W jasełkach mamy sceny: grzechu pierwszych ludzi w Raju, zwiastowania Maryi, poszukiwania noclegu przez Świętą Rodzinę w Betlejem, narodzenia Jezusa, pokłonu pasterzy, hołdu Mędrców ze wschodu oraz śmierci Heroda.

Oplątek, aż trudno uwierzyć, że dzielenie się opłatkiem to typowo polska tradycja, nie znana nigdzie indziej na świecie. Mimo całej swej prostoty, bo przecież zrobiony jest tylko z mąki i wody, zajmuje naczelne miejsce wśród tak wykwintnych potraw wigilijnych. Człowiek ze swej natury dąży do prostoty i chyba dlatego ten zwykły kawałek chleba stał się nieodłączną częścią wigilijnej kolacji, dzielenie się nim przywodzi na myśl obdarowywanie drugiego tym, co się posiada najlepszego. To dzielenie się dobrem: przecież przekazujemy sobie przy tej okazji wiele ciepłych i serdecznych życzeń, a to jest głęboko zakorzenione w chrześcijańskiej tradycji. Więc chyba można nazwać ten biały kawałek chleba naszą miłością, dobrocią i sercem dzielonym z domownikami i przyjaciółmi.

Bajeczka na Święta

Pewnemu chłopcu śniło się, że wszedł do ogromnego sklepu, w którym za ladą stał anioł.

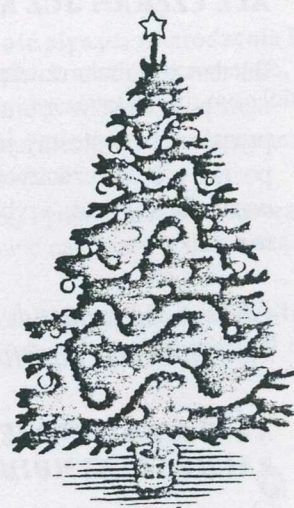
- co tutaj sprzedajecie? - zapytał chłopiec

- wszystko, czego sobie życzysz - odpowiedział uprzejmie anioł.

Chłopiec zaczął więc wymieniać:

- chciałbym zakończenia wszystkich wojen na całym świecie. Więcej sprawiedliwości dla wykorzystywanych, tolerancji, życzliwości dla obcych, więcej miłości w rodzinach, pracy dla bezrobotnych, głębszego poczucia wspólnoty w Kościele, i...i. Anioł przerwał.

- przykro mi, ale źle mnie pan zrozumiał. My nie sprzedajemy owoców, ale jedynie **nasiona!!!**

Uczestnicy o rekolekcjach..(wyjątki)

Na rekolekcjach harcerskich byłam po raz pierwszy. Moje wyobrażenia były różne, ale to co zastałam przeszło wszelkie moje oczekiwania. Było po prostu wspaniale. Wspaniałe konferencje księży, doskonałe wyciszenie, szczególnie te medytacje po Mszy Świętej. Serdecznie podziękowania dla ks. Adama za stworzenie wspaniałej atmosfery

Dziękuję za te rekolekcje i myślę, że będę potrafiła wnieść w moje życie to, czego się tu nauczyłam. Bardzo dużo spraw mogłam przemyśleć w atmosferze ciszy i spokoju. Jeśli mogę, to na przyszłość proszę o całkowite wyciszenie. Wiem, że nie jest to łatwe, ale jest to bardzo potrzebne.

To był wspaniały czas. Podobały mi się konferencje, kontemplacja przy muzyce w Kościele. Dziękuję wszystkim, że tam byliśmy jak w jednej rodzinie.

Te rekolekcje dały mi chyba wiele. Wyjeżdżam z rekolekcji i już patrzę inaczej na wiele spraw. Dzięki, tym wszystkim, którzy mi w tym pomogli.

NA REKOLEKCJACH BYŁO FAJNIE, CHOĆ SZCZERZE POWIEM, ŻE CZEKAM NA TĘ CHWILĘ KIEDY POJADĘ NA REKOLEKCJE INSTRUKTORSKIE, BO JAK SŁYSZAŁEM, TO JUŻ MISTRZOSTWO, A DO TEGO POWINIEN DĄŻYĆ KAŻDY HARCERZ. MEDITACJA BYŁA WSPANIAŁA, TEGO NAM WSZYSTKIM W TYM GŁOŚNYM ŚWIECIE POTRZEBA. NA REKOLEKCJACH BYŁEM PIERWSZY RAZ, ALE CZEKAM JUŻ NA NASTĘPNE. JESZCZE RAZ DZIĘKUJĘ.

Bardzo podobało mi się, że ksiądz prosił o ciszę i milczenie. Ta duchowa cisza jest tak bardzo nam potrzebna w życiu codziennym. Tak jej mało. Szkoda, że nie wszyscy to zrozumieli, ale przecież nie jesteśmy jeszcze mistrzami. Co do programu podobało mi się wszystko - chyba po raz pierwszy w życiu. Bardzo chciałabym by odbyły się rekolekcje dla "parek". Teraz wszystko leci tak szybko, a chyba, to by nam pomogło zrozumieć, czym jest prawdziwa miłość.

Dobrze że było tyle czasu na medytacje i czytanie Biblii. Nigdy do tej pory tak nie patrzyłam na Biblię - to moje odkrycie i za to, dziękuję.

NA POCZĄTKU NIE CHCIAŁAM TU PRZYJEŹDZIĆ, MOI RODZICE NIE BYLI ZACHWYCENI MOIM WYJAZDEM - MYŚLĘ, ŻE JEDNAK DOBRZE ZROBIŁAM.

*Znowu zesłam - drogi wytyczonej przez Pana, chyba do Niego Wrócę.
Przyjechałam tu, bo chcę być bliżej Pana i dobrze się przygotować na Święta Bożego Narodzenia.*

Wigilia Bożego Narodzenia

Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych w rodzinach chrześcijańskich jest wigilia Bożego Narodzenia. Posiada ona bardzo bogatą liturgię domową. Geneza tej liturgii sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Obrzędy te i zwyczaje mają więc bardzo starą tradycję. Wigilie w ogóle znane były już w czasach Starego Testamentu. Obchodzono je przed każdą uroczystością, a nawet przed każdym szabatem. Było to przygotowanie do odpoczynku świątecznego. Zwali ją Izraelici: "wieczorem"

Wigilie obchodzono również w czasach Nowego Testamentu. Rozpoczynano nimi obchód święta. Trwały one od godziny trzeciej po południu do wieczora. Przygotowanie wigilijne miało na celu: przygotowanie potraw (by nie naruszać święta) oraz odprawienie przypisanych modlitw i ceremonii rytualnych.

Uroczysta wigilia Bożego Narodzenia wywodzi się z tamtej tradycji i liturgii. Słowo "wigilia" pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Taki był dawniej zwyczaj w Kościele, że poprzedniego dnia przed większymi uroczystościami obowiązywał post i wierni przez całą noc oczekiwali na tę uroczystość, modląc się wspólnie.

Forma obrzędów wieczerzy

Wokół odpowiednio udekorowanego i nakrytego do wieczerzy stołu gromadzi się rodzina. Na środku stołu umieszczone jest siano, a na nim uroczystie złożona księga Pisma Świętego. Obok niej ustawiona jest świątecznie udekorowana świeca, która symbolizuje obecność Chrystusa, który przyszedł na ziemię jako "Światłość światła". Wszyscy stoją, a najstarszy z rodziny zapala świecę. Po zapaleniu świecy mówi:

P. Oto Światłość, która w noc dzisiejszą przysłała na ziemię, by rozproszyć ciemności grzechu.

W Bogu niech będą dzięki.

P. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W Amen.

P. "Zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan" (Łk 2,10-11) takie oto słowa skierował Anioł do pasterzy w noc Bożego Narodzenia.

Słowa te skierowane są dzisiaj również do nas wszystkich. Niech więc radość płynąca z narodzenia Pana będzie udziałem całego świata, naszego polskiego narodu, naszej rodziny, wszystkich naszych krewnych, znajomych i przyjaciół. Wszystkich ogarniamy dzisiaj myślą i sercem, i prosimy Pana, by napełnił ich radością i pokojem.

Przełamiemy się opłatkiem, który nam przypomina Ciało Chrystusa – pokarm niebieski i Jego bezgraniczną miłość do nas, a zarazem uczy nas, że mamy dzielić się z braćmi ostatnim kawałkiem chleba.

Życzę Wam wszystkim i sobie, byśmy tworzyli jedno serce i jedną duszę, i jako dzieci Boże tworzyli domowy Kościół. Niech więc panuje w nim radość i pokój, o którym śpiewali Aniołowie nad grotą w dzisiejszą noc Bożego Narodzenia.

Módlmy się za wszystkich, których ogarniamy swoim sercem, a szczególnie za papieża Jana Pawła II, naszego biskupa (N), naszych krewnych, przyjaciół i sąsiadów oraz zmarłych, by w dzisiejszą noc Pan obdarzył ich swą łaską i pokojem.

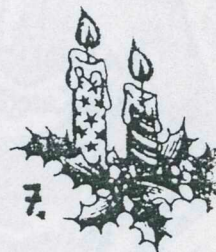
W Wysłuchaj nas Panie.

W Ojcze nasz ...

P. Panie Jezu Chryste, który rodząc się jako Dziecię uświęciłeś życie rodzinne, pozostań w naszym domu i zajmij z nami miejsce przy stole błogosławiąc te dary, które z Twojej dobroci przygotowaliśmy na stół wigilijny. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W Amen.

Teraz wszyscy łamią się opłatkiem – przekazując sobie znak miłości i pokoju.

KALENDARIUM

- 5-7 grudnia Kurs podharcemistrzowski Chorągwi Wielkopolskiej, Łódzkiej i Górnośląskiej
- 7 grudnia Rada Naczelna ZHR w Warszawie.
- 12-14 grudnia Rekolekcje dla funkcyjnych Górnośląskiego Okręgu ZHR. Rekolekcje odbyły się w Jelowej i skupiły 65 uczestników
- 19-21 grudnia Rekolekcje Instruktorskie w Kluczborku oraz Wigilia Instruktorska.
- 24 grudnia PASTERKI HARCERSKIE.

PASTERKA HARCERSKA

środowiska opolskiego
w Kościele św. Aleksego
godz. 21.30

*Na terenie naszego Opolskiego Seminarium Duchownego rozpoczął swoją działalność **Klerycki Krąg Harcerski**. Przewodniczącym kręgu został, diakon Piotr Goliński.*

PASIDUCH, Biuletyn Harcerski, red. Ks. hm. Adam Leszczyński, Opole 45-007
ul. Katedralna 2. Tel. 542 579, oraz Klerycki Krąg Harcerski, WSD - OPOLE.

archiwum
harcerskie.pl

